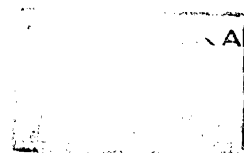

URZĄD PATENTOWY

MO/c 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22798.

Kl. 21 c, 54/01.

Willy Mock
(Berlin, Niemcy).

Opornik sznurowy do odbiorników radiowych lub przyrządów pomiarowych.

Zgłoszono 29 marca 1934 r.

Udzielono 10 lutego 1936 r.

W ostatnich czasach przy budowie radjoodbiorników lub przyrządów pomiarowych stosuje się tak zwane oporniki sznurowe. Oporniki te posiadają rdzeń z jedwabiu, konopi, bawełny i t. d., na który nawija się śrubowo bardzo cienkie druty oporowe. Sznury oporowe zostają następnie podzielone na większe lub mniejsze odcinki, powleczone powłoką izolacyjną, np. tkaniną, nasyconą olejem, lub impregnowanym opłotem. Końce drutów oporowych zaopatruje się w uszka do lutowania w celu nałożenia końcówek drutowych. Można stosować również skówki, obejmujące końce odcinków oporników sznurowych.

Oporniki te posiadają szereg wad.

Zwykłe uszka do lutowania są najczęściej za krótkie, tak iż po nałożeniu skówek na obydwie końce i przylutowaniu końcówek drutowych ulega spaleni rdzeń włókieniczny, na którym jest nawinięty drut oporowy. Skówki przed połączeniem z drutami oporowymi zaopatrywano w końcówki drutowe i przylutowywano je do skówek. Sposób ten jednak jest kosztowny i zabiera dużo czasu.

Przedmiot wynalazku czyni zbytecznym przylutowywanie końcówek drutowych na obydwóch końcach opornika, tak iż koszt wyrobu opornika zmniejszają się do minimum.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku w zwiększonej po-

działce. Fig. 1 przedstawia końcówkę drutową z przodu, a fig. 2 z boku, fig. 3 przedstawia przekrój opornika drutowego.

Druty połączeniowe *a* są zaopatrzone na jednym końcu w szufelkowate rozszerzenie *b*, wykonane przez prasowanie lub walcowanie. Takie spłaszczone szufelkowate końce *b* wsuwa się do sznura oporowego pomiędzy uzwojenie oporowe *c*, znajdujące się na rdzeniu włókienniczym, i powłokę *d*. Na koniec drutu *a* nasuwa się tulejkę *e* z dnem, w którym jest wykonany otwór *f*, przepuszczający koniec drutu *a*. Tulejka obejmuje sznur oraz szufelkowaty koniec *b* drutu połączeniowego *a*, znajdujący się pod tulejką. Gdy tulejka *e*, znajduje się już w prawidłowym położeniu zostaje zaciśnięta zapomocą odpowiedniego przyrządu, tak iż szufelkowate rozszerzenie *b* drutu *a* zostaje dociśnięte do drutu oporowego *c*. Wystający drut *a* może mieć taką długość, aby podczas lutowania nie było obawy spalenia powłoki lub rdzenia sznura oporowego.

Zamiast drutu *a* można również stosować pasek blaszany. W tym przypadku tulejka powinna posiadać odpowiednią szczelinę lub też może wcale nie mieć dna.

Istotną cechą wynalazku jest specjalne ukształtowanie drutów połączeniowych, zapomocą których otrzymuje się dobre po-

łączenie elektryczne pomiędzy drutem oporowym i drutem końcówek.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Opornik sznurowy do odbiorników radiowych lub przyrządów pomiarowych, znamienny tem, że w celu otrzymania styku z drutami oporowymi stosuje się końcówki drutowe, których jeden koniec jest wykonany w kształcie szufelki.

2. Opornik sznurowy według zastrz. 1, znamienny tem, że ukształtowany szufelkowato koniec końcówki drutowej jest wsunięty pomiędzy drutowe uzwojenie oporowe sznura i zewnętrzną powłokę, przyczem połączenie całości i niezawodne połączenie stykowe otrzymuje się przez nałożenie i dociśnięcie tulejki.

3. Odmiana opornika sznurowego według zastrz. 2, znamienna tem, że zamiast drutu, zaopatrzonego na końcu w szufelkowate rozszerzenie, pomiędzy uzwojenie oporowe i zewnętrzną powłokę włożony jest pasek z blachy, dociśnięty do uzwojenia oporowego zapomocą rurkowej tulejki.

Willy Mock.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

